

Lovforslag nr. L 121. Fremsat den 7. december 1993 af arbejdsministeren (Jytte Andersen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik, lov om orlov, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner.

(Jobtræning og særligt tilrettelagte jobtræningsforløb, suppleanter til Landsarbejdsrådet, varsel og anciennitetskrav ved orlov, dagpengeperioden for over 60-årige, m.v.)

§ 1

I lov nr. 434 af 30. juni 1993 om en aktiv arbejdsmarkedspolitik foretages følgende ændringer:

1. I § 14 indsættes efter *stk. 3* som nye stykker:

»*Stk. 4.* Ved løntilskud svarende til sammenlagt 6 måneder eller mindre er udbetaling af tilskud til private arbejdsgivere betinget af, at der ikke inden for det seneste år har været ansat mere end én person med løntilskud efter denne lov eller efter lov om kommunal aktivering til varetagelse af den samme arbejdsfunktion i virksomheden.

Stk. 5. Ved løntilskud svarende til sammenlagt mere end 6 måneder skal private arbejdsgivere tilbyde den ledige uddannelse. Uddannelsesperioden skal mindst udgøre 1/12 af tilskudsperioden. I virksomheder med mere end 10 ansatte må den ledige alene være beskæftiget i op til 6 måneder ved samme arbejdsfunktion inden for virksomheden.

Stk. 6. I stedet for uddannelse, jf. *stk. 5*, kan private arbejdsgivere efterfølgende ansætte den ledige uden tilskud i en periode, der svarer til tilskudsperioden.«

Stk. 4 bliver herefter *stk. 7*.

2. I § 24 indsættes i *stk. 3*, efter 2. pkt.:

»Arbejdsministeren kan fastsætte bestemmelser om, at det økonomiske tilskud til arbejdsgiveren kan overstige ydelsen til den ledige, når der er tale om dagpengemodtageres ansættelse i særligt tilrettelagte jobtræningsforløb etableret som projekter i privat regi, når projektet ikke etableres som overskudsgivende.«

3. I § 24 indsættes efter *stk. 3* som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Ved særligt tilrettelagte jobtræningsforløb etableret på en almindelig arbejdsplads hos private arbejdsgivere finder bestemmelserne i § 14, *stk. 4 – 6* anvendelse.«

Stk. 4 bliver herefter *stk. 5*.

4. § 30, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Arbejdsministeren kan fastsætte regler om, at jobtræningsperioden efter *stk. 1* kan nedsættes generelt, eller kan nedsættes for ledige, som har deltaget i aktiviteter, der kan sidestilles med jobtræning efter denne lov og hvortil, der er ydet tilskud efter anden lovgivning.«

5. I § 50 indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Arbejdsministeren udpeger på samme måde 1 suppleant for hver af de i rådet repræsenterede organisationer og myndigheder,

dog således at der udpeges 2 suppleanter for organisationer med flere end 3 pladser. Under et medlems midlertidige forfald indtræder en suppleant i medlemmets sted. I perioder, hvor en suppleant ikke er indtrådt i et medlems sted, kan suppleanten deltage i rådets møder uden stemmeret.«

Stk. 2-6 bliver herefter stk. 3-7.

6. § 50, stk. 4, der bliver stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Medlemmerne, herunder formanden, suppleanterne samt de tilfornede udpeges for en 4-årig periode. Udpegningen finder sted den 1. juni efter begyndelsen af den kommunale valgperiode. Finder udpegningen sted i løbet af en periode, gælder den til periodens udløb.«

7. I § 52, stk. 5, ændres »1. februar umiddelbart efter de kommunale valg« til: »1. juni efter begyndelsen af den kommunale valgperiode«

8. I § 66 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Aftaler om jobtræning og særligt tilrettelagte jobtræningsforløb med tilskud hos private arbejdsgivere på en almindelig arbejdsplads kan ikke indgås for en periode, der udløber senere end ved udgangen af 1996.«

§ 2

I lov nr. 435 af 30. juni 1993 om orlov foretages følgende ændringer:

1. I § 3 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Arbejdsministeren kan fastsætte nærmere regler for den mindste varighed af uddannelsesorlov.«

2. § 6, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Orlovsydelsen til fuldtidsforsikrede deltidsbeskæftigede, der i de seneste 10 uger før orloven i gennemsnit har arbejdet for arbejdsgiveren 24 timer ugentligt eller derover, udgør et beløb svarende til arbejdsløshedsdagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.«

3. § 6, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Orlovsydelsen til deltidsforsikrede og til fuldtidsforsikrede deltidsbeskæftigede, der ikke opfylder det i stk. 2, nævnte beskæftigelseskrav, udgør arbejdsløshedsdagpengenes

højeste beløb, jf. § 70 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.«

4. I § 6 indsættes efter stk. 3, som nyt stykke:

»Stk. 4. For ledige, der er omfattet af § 51, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., udgør orlovsydelsen et beløb svarende til den lediges hidtidige dagpenge.«

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 5 og 6.

5. § 8, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Orlovsydelsen til fuldtidsforsikrede deltidsbeskæftigede, der i de seneste 10 uger før orloven i gennemsnit har arbejdet for arbejdsgiveren 24 timer ugentligt eller derover, udgør et beløb svarende til 80 pct. af arbejdsløshedsdagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.«

6. § 8, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Orlovsydelsen til deltidsforsikrede og til fuldtidsforsikrede deltidsbeskæftigede, der ikke opfylder det i stk. 2 nævnte beskæftigelseskrav, udgør 80 pct. af arbejdsløshedsdagpengenes højeste beløb, jf. § 70 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.«

7. I § 10, stk. 2, udgår »ved orlovens start,« og som 2. pkt. indsættes:

»Arbejdsministeren kan fastsætte nærmere regler om administrationen af denne bestemmelse.«

8. § 11 affattes således:

»§ 11. Beskæftigede lønmodtagere har ret til orlov fra arbejdet i sammenhængende perioder på en varighed af mindst 13 uger og højst 26 uger. Retten til børnepasningsorlov kan tidligst benyttes efter 3 måneders ansættelse i pågældende ansættelsesforhold.

Stk. 2. En lønmodtager, der ønsker at udnytte retten efter stk. 1, skal give meddelelse herom til arbejdsgiveren med et varsel, der svarer til arbejdsgiverens opsigelsesvarsel i henhold til lov, overenskomst eller individuel aftale, dog med mindst 4 ugers varsel og højst 26 ugers varsel. For ansættelsesforhold, der ikke er omfattet af lov eller overenskomst, skal der gives meddelelse med 4 ugers varsel.

Stk. 3. Hvis orlovens længde ikke er aftalt på forhånd, skal lønmodtageren i rimelig tid, dog med mindst 8 ugers varsel, give meddelelse til arbejdsgiveren om, at arbejdet genoptages.

Lønmodtageren og arbejdsgiveren har mulighed for at aftale et tidligere tidspunkt for tilbagevenden til arbejdspladsen.

Stk. 4. Den tid, en lønmodtager har været fraværende i henhold til stk. 1, medregnes ved beregning af anciennitet i arbejdsforholdet. Bestemmelsen vedrører ikke pensionsforhold.

Stk. 5. En arbejdsgiver må ikke afskedige en lønmodtager, fordi denne med det i stk. 2 nævnte varsel har fremsat krav om udnyttelse af retten til orlov, udnytter orlovsretten eller har været fraværende på grund af orlov efter § 11.

Stk. 6. Såfremt afskedigelse finder sted under det i stk. 2 nævnte individuelle varsel, under orloven eller i umiddelbar tilknytning til lønmodtagerens tilbagevenden til arbejdspladsen efter orlov, påhviler det arbejdsgiveren at godtgøre, at afskedigelsen ikke er begrundet i forhold omfattet af stk. 5.

Stk. 7. Afskediges en lønmodtager i strid med stk. 5, skal arbejdsgiveren betale en godtgørelse. Godtgørelsen, der ikke kan overstige 26 ugers løn, fastsættes under hensyntagen til lønmodtagerens ansættelsestid og sagens omstændigheder iøvrigt.

Stk. 8. Stk. 5 og 6 finder ikke anvendelse, hvis en tilsvarende beskyttelse, som nævnt i stk. 5 og 6 mod afskedigelse m.v., følger af kollektiv overenskomst.

Stk. 9. Stk. 7 finder tilsvarende anvendelse, hvor beskyttelse mod afskedigelse følger af kollektiv overenskomst, men hvor der i overenskomsten enten ikke gives den pågældende adgang til godtgørelse eller der i overenskomsten gives adgang til en godtgørelse, der er mindre end den i stk. 7 nævnte. Kravet behandles ad fagretlig vej.«

9. § 15, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Orlovsydelsen til fuldtidsforsikrede deltidsbeskæftigede, der i de seneste 10 uger før orloven i gennemsnit har arbejdet for arbejdsgiveren 24 timer ugentligt eller derover, udgør et beløb svarende til 80 pct. af arbejdsløshedsdagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.«.

10. § 15, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* Orlovsydelsen til deltidsforsikrede og til fuldtidsforsikrede deltidsbeskæftigede, der ikke opfylder det i stk. 2, nævnte beskæftigelseskrav, udgør 80 pct. af arbejdsløsheds-

dagpengenes højeste beløb, jf. § 70 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.«.

11. I § 19 indsættes efter stk. 7, som nyt stykke:

»*Stk. 8.* Kommunernes udgifterne til orlovsydelse til kontanthjælpsmodtagere refunderes med 50 pct. af staten.«

§ 3

I lov nr. 436 af 30. juni 1993 om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. foretages følgende ændringer:

1. I § 1, nr. 12, hvorved § 55 i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. er affattet, affattes § 55, stk. 5, således:

»*Stk. 5.* Et medlem kan efter det fyldte 60 år højst få dagpenge efter stk. 1 i 30 måneder. Et medlem, der ved udløbet af perioden i stk. 1, er fyldt 60 år, har ikke ret til ydelse efter stk. 2.«

§ 4

I lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner, jf. lovebekendtgørelse nr. 577 af 6. juli 1993 foretages følgende ændringer:

1. § 10, stk. 3, nr. 4, affattes således:

»4). Kommunale mer- eller mindreudgifter som følge af udviklingen i kommunernes reale udgifter til kontanthjælp, orlovsydelse til kontanthjælpsmodtagere, ungdomsydelse, kommunal aktivering, jobtræning, førtidspension og erhvervsgrunduddannelse i tilskudsåret.«

§ 5

Stk. 1. Lovforslaget kan stadfæstes straks efter vedtagelsen.

Stk. 2. Loven træder i kraft den 1. januar 1994.

§ 6

Stk. 1. Uanset bestemmelsen i § 67 i lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik fungerer de nuværende medlemmer af Landsarbejdsrådet indtil den 1. juni 1994, ligesom rådets formand og dennes suppleant fungerer, indtil der er udpeget ny formand og formandssuppleant.

Stk. 2. Uanset bestemmelsen i § 67 i lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik fungerer de nuværende medlemmer og suppleanter af Ar-

bejdsmarkedsrådet indtil den 1. juni 1994, ligesom rådets formand og dennes suppleant fun-

gerer, indtil der er udpeget ny formand og formandssuppleant.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Til § 1

Lov nr. 434 af 30. juni 1993 om en aktiv arbejdsmarkedspolitik (Folketingstidende 1992-93, FF sp. 8335, 8771, 11401 og 12017, tillæg A, sp. 8789, tillæg B, sp. 1975 og 3339, tillæg C, sp. 1793).

Af bemærkningerne til forslag til lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik fremgår, at lovforslaget skulle notificeres overfor EU-Kommissionen. Den danske regering har derfor forhandlet med EU-Kommissionen om Kommissionens godkendelse af loven. Der er mellem Regeringen og Kommissionen opnået enighed om tilpasning af reglerne om jobtræning og særligt tilrettelagte jobtræningsforløb hos private arbejdsgivere. Denne aftale udmøntes ved ændringsforslaget og Kommissionen vil hermed kunne godkende loven.

For generelt at mindske risici for konkurrenceforvridning indsættes der i loven bestemmelser om, at der ved tilskud i sammenlagt mere end 6 måneder alene kan gives løntilskud til private arbejdsgivere, når der samtidig indgås aftale om, at den ledige skal uddannes i en periode, der svarer til 1/12 af tilskudsperioden, og i virksomheder med mere end 10 ansatte må den ledige alene være beskæftiget i op til 6 måneder ved samme arbejdsfunktion i virksomheden. Den private arbejdsgiver kan i stedet for at indgå aftale om uddannelse forpligte sig til at ansætte den ledige efter tilskudsperioden i en periode, der svarer til løntilskudsperioden.

Det er fundet hensigtsmæssigt, at arbejdsministeren bemyndiges til at kunne fastsætte bestemmelser om, at AF kan yde et økonomisk tilskud, der overstiger ydelsen til den ledige. Dette betyder, at der kan ydes tilskud til fx overhead-udgifter. Tilskuddet skal kunne udbetales ved ledige dagpengemodtageres ansættelse i særligt tilrettelagte jobtræningsforløb i ikke-overskudsgivende projekter. Såfremt AF ansætter den ledige i et særligt tilrettelagt jobtræningsforløb, vil der ikke kunne være tale om et økonomisk tilskud. I sådanne tilfælde, hvor AF selv etablerer projekter, kan AF efter lov om en aktiv arbejdsmar-

kedspolitik afsætte midler fra aktiveringsrammen til dækning af fx overhead-udgifter.

Det foreslås, at jobtræning og særligt tilrettelagte jobtræningsforløb hos private arbejdsgivere på en almindelig arbejdsplads, alene iværksættes som en forsøgsordning, der - ligesom lov om orlov - løber indtil udgangen af 1996.

På baggrund af ønsker fra de i Landsarbejdsrådet repræsenterede organisationer og myndigheder foreslås som noget nyt etableret en suppleantordning i Landsarbejdsrådet.

På grund af tidspunktet for valget til amtsrådene og kommunalbestyrelserne er det vanskeligt for de (amts)kommunale organisationer at afgive indstillinger vedrørende medlemmer m.v. til Landsarbejdsrådet og de regionale arbejdsmarkedsråd, inden udpegningen skal finde sted den 1. februar efter påbegyndelsen af den (amts)kommunale valgperiode. Derfor foreslås udpegningen af medlemmer m.v. til rådene rykket til 1. juni.

Ved suppleanter forstås personer, der indtræder under et medlems midlertidige forfald. Er der tale om, at et medlem får mere end midlertidigt forfald, udpeges et nyt medlem for resten af perioden. Det er organisationen eller myndigheden selv, der afgør, hvilken suppleant der træder ind i den ledige plads.

Med forslaget gives der mulighed for, at suppleanter sammen med rådets medlemmer kan deltage i rådets møder og således være à jour med arbejdet i rådet.

Til § 2

Lov nr. 435 af 30. juni 1993 om orlov (Folketingstidende 1992-93, FF sp. 8340, 8771, 11401 og 12018; tillæg A, sp. 8853; tillæg B, sp. 2021 og 3343; tillæg C, sp. 1815).

Med lovforslaget sker nogle præciseringer af lov om orlov samt nogle omlægninger af beregningen af orlovsydelsen til fuldtidsforsikrede deltidsbeskæftigede.

Omlægningen af beregningen af orlovsydelsen har til formål at sikre, at deltidsbeskæftigede personer,

der går på orlov, ikke får en lavere orlovsydelse ved at gå på orlov fra beskæftigelse end fra ledighed.

Der er opstået usikkerhed om bl.a. rækkevidden af beskyttelsen mod afskedigelse begrundet i børnepassningsorlov. Forslaget har til formål at tydeliggøre orlovsloven på dette punkt, således at børnepassningsorlov kan indgå som et naturligt element i virksomhedernes ansættelses- og personalepolitik.

Det præciseres derfor i forslaget, med hvilket varsel en lønmodtager skal meddele sin arbejdsgiver at ville udnytte retten til børnepassningsorlov, og hvornår, det påhviler arbejdsgiveren at godtgøre, at en afskedigelse ikke er begrundet i børnepassningsorlov.

Det fastsættes, at retten til orlov kan gøres gældende to gange. Endvidere fastsættes et anciennitetskrav for, hvornår en lønmodtager tidligst kan benytte sig af retten til børnepassningsorlov, idet en lønmodtager ellers ville kunne gøre retten gældende allerede ved tiltrædelsen.

Endelig gives der mulighed for, at tvister om afskedigelse af en person, der udnytter retten til børnepassningsorlov, kan ske gennem det fagretlige system, hvis der er indgået en overenskomst, der giver lønmodtageren en tilsvarende beskyttelse mod afskedigelse, som lov om orlov.

Til § 3

Lov nr. 114 af 24. marts 1970 om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Folketingstidende 1969-70, FF. sp. 3222, 3605 og 4473, tillæg A sp. 2369, tillæg B sp. 673, tillæg C sp. 321) er senest bekendtgjort ved lovekændtgørelse nr. 820 af 11. oktober 1993 og er senest ændret ved lov nr. 436, 437 og 449 af 30. juni 1993. Endvidere er der den 11. november 1993 fremsat forslag til ændring af loven (Optagelse m.v.). Dette forslag har ingen betydning for nærværende forslag.

Efter den hidtil gældende lovgivning har medlemmer over 60 år ret til dagpenge efter samme regler som andre aldersgrupper, således at dagpengeperiodens længde er bestemt af den hidtidige 26-ugers regel, hvilket betyder, at der ved uafbrudt og fuld ledighed er ret til dagpenge i 2½ år. Medlemmer over 60 år har derimod ikke ret til arbejdstilbud.

Ved lov nr. 436 af 30. juni 1993 indføres en fast dagpengeperiode på samlet 7 år bestående af to delperioder på henholdsvis 48 måneder og 36 måneder. I lov nr. 436 er det endvidere – på baggrund af at et medlem over 60 år ikke efter den hidtidige lovgivning har ret til arbejdstilbud – fastsat, at et medlem, der ved udløbet af delperiode 1 er fyldt 60 år, ikke har ret til at overgå til delperiode 2, men at disse

medlemmer har ret til dagpenge efter de almindelige regler for delperiode 1, hvilket vil sige 4 år.

Det følger af lov nr. 436, at efterløn på trin 1 uændret skal kunne modtages i 30 måneder.

For at undgå at medlemmer over 60 år får et direkte økonomisk incitament til at vælge at blive i dagpengesystemet fremfor at gå på efterløn, foreslås det, at der påny skabes symmetri mellem på den ene side, hvor længe et medlem over 60 år kan få udbetalt dagpenge i delperiode 1 og på den anden side efterlønns trin 1. Det foreslås derfor, at delperiode 1 for medlemmer over 60 år højst kan udgøre 30 måneder svarende til efterlønns trin 1.

Den foreslåede ændring indebærer, at medlemmer, der bliver ledige efter det fyldte 60 år, efter arbejdsmarkedsreformen har uændrede rettigheder i forhold til den hidtidigt gældende lovgivning.

Til § 4

Lov nr. 431 af 14. september 1983 om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner (Folketingstidende 1982-83, FF sp. 12369, 12545, 13476, tillæg A, sp. 4571, tillæg B, sp. 2823 og 2985, tillæg C, sp. 655) er senest bekendtgjort ved lovekændtgørelse nr. 577 af 6. juli 1993.

Lovforslagets § 4 er en følge af dette lovforslags § 2, nr. 11, som betyder en nedsættelse af refusionen af kommunernes udgifter til orlovsydelse til kontanthjælpsmodtagere fra 100 pct. til 50 pct.

Forslaget betyder, at de kommunale udgifter til orlovsydelse til kontanthjælpsmodtagere vil blive omfattet af den kommunale budgetgarantiordning. Herved sikres det, at kommunale merudgifter for kommunerne under ét vil blive kompenseret over bloktilskuddet.

Til § 5

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 1994 samtidig med at lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik og lov om orlov træder i kraft. Da loven skal optages i Lovtidende inden den 1. januar 1994, er det nødvendigt, at loven kan stadfæstes straks efter vedtagelsen.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Til § 1

Forslaget vil betyde en mindre administrativ merbelastning i AF i forbindelse med udarbejdelsen af kontrakter med private arbejdsgivere, idet AF skal påse, at forslagens yderligere betingelser for at udbetale støtte til private arbejdsgivere er opfyldt.

Til § 2

Med forslaget forbliver dimittender, der går på uddannelsesorlov, på den særlige dimittendsats.

Dette medfører i forhold til den vedtagne lov isoleret set besparelser, men det er ifølge sagens natur vanskeligt at skønne over omfanget heraf.

Forslaget om, at deltidsbeskæftigede personer, der går på orlov, ikke får en lavere orlovsydelse ved at gå på orlov fra beskæftigelse end fra ledighed, skønnes kun at medføre begrænsede merudgifter for det offentlige.

Til § 3

Forslaget forventes at medføre, at flere vælger efterlønnen, hvor de ikke skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet, fremfor dagpengene, idet der som nævnt ikke vil være et direkte økonomisk incitament til at blive på dagpenge. Dette vil medføre en vis administrativ lettelse for arbejdsløsheds-kasserne.

I forbindelse med den foreslåede lovgivning påregnes en mindreudgift på dagpengekontoen, der mere end opvejer merudgiften på efterlønskontoen, idet den fulde dagpengesats ikke længere kan oppebæres i yderligere 1½ år i forhold til efterlønnens trin 1.

De årlige mindreudgifter skønnes i 1994 at udgøre 10 mio. kr., i 1995 30 mio. kr., i 1996 50 mio. kr., i 1997 65 mio. kr. og i 1998 70 mio. kr.

Til § 4

Forlaget om nedsættelse af refusionsprocenten for kommunernes udgifter til orlovsydelse til kontanthjælpsmodtagere og den samtidige inddragelse af området under den kommunale budgetgarantiordning har ingen økonomiske konsekvenser, hverken for staten eller kommunerne.

Det skal bemærkes, at der i den foreløbige budgetgaranti, der indgår i det kommunale bloktilskud for 1994, er indregnet en vækst i udgifterne til kontanthjælp. På det tidspunkt, hvor reguleringen af budgetgarantien blev foretaget, blev der ikke indregnet noget fald i udgifterne til kontanthjælp som følge af, at nogle kontanthjælpsmodtagere ville gå på orlov. Der er derfor heller ikke grund til, på nuværende tidspunkt, at indregne en stigning i udgifterne på de af budgetgarantien omfattede områder som følge af, at kontanthjælpsmodtagere omfattes af budgetgarantien, uanset om de er på kontanthjælp eller på orlovsydelse.

Budgetgarantien vil blive efterreguleret på basis af de faktiske kommunale udgifter.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1**

Til nr. 1

Til stk. 4

Der stilles ikke særlige krav til arbejdsgiveren ved tilskudsperioder på sammenlagt op til 6 mdr. Bestemmelsen betyder alene, at det ikke er muligt, at aftale løbende tilskudsperioder på 6 måneder i samme arbejdsfunktion.

Til stk. 5 og stk. 6

Forslaget betyder, at en aftale med en privat arbejdsgiver om ansættelse med løntilskud i en periode på sammenlagt mere end 6 måneder skal indeholde et tilsagn fra arbejdsgiveren om enten

- at tilbyde uddannelse i en periode svarende til 1/12 af den periode, hvor der ydes løntilskud. Har virksomheden mere end 10 ansatte, må den ledige endvidere alene være beskæftiget op til 6 måneder ved samme arbejdsfunktion inden for virksomheden. Herved tilgodeses ligeledes, at den ledige får mulighed for at få erhvervs erfaring inden for en virksomheds forskellige funktioner,

eller

- at ansætte den ledige efterfølgende i en tid svarende til perioden med løntilskud.

Til nr. 2

Det foreslås, at der skabes mulighed for, at AF kan yde tilskud til overhead-udgifter til projekter, der giver mulighed for særligt tilrettelagte jobtræningsforløb til ledige. Tilskud ud over ydelsen til den ledige kan efter bestemmelsen kun gives til projekter, der etableres i privat regi, og hvis grundlag er, at projektet ikke skal give overskud.

Til nr. 3

Det foreslås, at de i nr. 1 fastsatte bestemmelser vedrørende jobtræning, ligeledes finder anvendelse på særligt tilrettelagte jobtræningsforløb. Reglerne finder dog alene anvendelse, når der er tale om etablering af særligt tilrettelagte jobtræningsforløb på en almindelig arbejdsplads. Beskæftigelse hos folkeoplysende organisationer m.v. samt i projekter er således ikke omfattet af de særlige betingelser for beskæftigelse med løntilskud over sammenlagt 6 mdr. Der henvises til lovens § 22, stk. 2 og 3.

Til nr. 4

Ændringen af § 30, stk. 2, er foreslået for at sikre, at arbejdsministeren kan bestemme, at aktiviteter

som ledige har deltaget i efter anden lovgivning, og som kan sidestilles med jobtræning, kan fraregnes i forbindelse med fastsættelsen af omfanget af selvfundne jobtræning. Baggrunden for forslaget er et ønske om at kunne sikre ensartet behandling af lediges aktiveringsmuligheder.

Bemyndigelsen tænkes anvendt til at fastsætte regler om fradrag i retten til selvfundne jobtræning for ledige, der har deltaget i fx Industriministeriets »Isbryderprojekt«, hvor visse ledige får mulighed for i en periode på op til 6 måneder at deltage i et offentligt støttet udviklingsforløb i en virksomhed. Ved at fastsætte regler om fradrag i retten til selvfundne jobtræning sikres det, at der ikke bliver tale om en utilsigtet udvidelse af minimumsrettighederne for deltagere i sådanne projekter.

Til nr. 5-7

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger ad § 1.

Til nr. 8

Det foreslås, at reglerne om jobtræning og særligt tilrettelagte jobtræningsforløb hos private arbejdsgivere alene iværksættes som en forsøgsordning løbende i 3 år. Det betyder, at ordningen er gældende i samme periode som orlovsordningerne om uddannelse og børnepasning, der også er iværksat som forsøgsordninger i 3 år.

Til § 2

Til nr. 1

Med bestemmelsen kan arbejdsministeren fastsætte regler for den mindste længde af orloven, der sikrer balancen mellem hensynet til at opnå størst mulig genbesættelse af ledigblevne stillinger og hensynet til ikke at afskære anvendelsen af relativt korte uddannelser eller særligt tilrettelagte uddannelsesmoduler.

Til nr. 2, 3, 5, 6, 9 og 10

Bestemmelserne har til formål at sikre, at deltidsbeskæftigede personer, der går på orlov, ikke får en lavere orlovsydelse ved at gå på orlov fra beskæftigelse end fra ledighed.

Til nr. 4

Bestemmelsen indebærer, at ledige, der får ubetalt arbejdsledighedsdagpenge med den særlige dimitteringsats på grund af gennemført uddannelsesforløb, får samme ydelse på uddannelsesorlov som under ledighed.

Til nr. 7

Bestemmelsen har til formål at sikre en hensigtsmæssig administrativ tilrettelæggelse i Arbejdsformidlingen og kommunerne i forbindelse med tilvejebringelse af dokumentation til brug for godkendelse af orlov til børnepasning.

Til nr. 8

Med bestemmelsen i stk. 1 har en lønmodtager mulighed for at dele orloven op i to perioder på hver 13 uger. Varslingsreglerne i stk. 2, gælder hver gang retten gøres gældende.

Forslaget i stk. 1, 2. pkt., indebærer, at lønmodtageren skal have været ansat i mindst 3 måneder hos den pågældende arbejdsgiver, før retten til børnepasningsorlov kan udnyttes. Forslaget indebærer bl.a., at lønmodtagere, der ansættes i en midlertidig eller tidsbegrænset stilling, fx som vikar, ikke umiddelbart efter ansættelsen kan gøre retten til børnepasningsorlov gældende.

Ændringen i stk. 2, har til formål at præcisere, med hvilket varsel en person kan gøre retten til børnepasningsorlov gældende. Med ændringen skal personen gøre retten gældende med et varsel svarende til arbejdsgiverens opsigelsesvarsel over for den pågældende lønmodtager, dog mindst med 4 ugers og højst 26 ugers varsel. På områder, der ikke er dækket af lov eller overenskomst, er varslet 4 uger.

Varslingsbestemmelsen skal ses i sammenhæng med arbejdsgiverens bevisbyrde ved afskedigelser, der er begrundet i børnepasningsorlov.

Det hidtidige stk. 5 flyttes op efter stk. 3. Ændringen er alene af redaktionel karakter.

Ændringen i det hidtidige stk. 4, der nu bliver stk. 5, præciserer, i hvilken periode personer, der har gjort kravet om orlov gældende, er beskyttet mod afskedigelse fra arbejdsgiveren med henvisning til orloven.

Bestemmelsen hænger sammen med, at det nu i stk. 2 er præciseret med hvilket varsel, retten til børnepasningsorlov skal gøres gældende. Bestemmelsen er endvidere redaktionelt tilpasset lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse og barselsorlov m.v. og lov om dagpenge ved sygdom og fødsel.

Med bestemmelsen i stk. 6 fastlægges, i hvilken periode arbejdsgiveren har den såkaldte omvendte bevisbyrde, det vil sige den periode, hvor det er arbejdsgiveren, der skal godtgøre, at afskedigelsen ikke skyldes, at lønmodtageren har fremsat krav om udnyttelse af orloven, udnytter orloven eller har været fraværende på grund af orlov. Med forslaget gælder den omvendte bevisbyrde i varslingsperioden,

under orloven, og hvis lønmodtageren afskediges umiddelbart efter tilbagevenden til arbejdspladsen fra orlov.

Ændringerne i stk. 7 er alene af redaktionel karakter.

Bestemmelsen i stk. 8, indebærer, at hvis arbejdsmarkedets parter har indgået overenskomst, der betyder, at lønmodtageren har en tilsvarende beskyttelse mod afskedigelse, som nævnt i stk. 5 og 6, skal sagen rejses ved de fagretlige instanser, mens der iøvrigt må rejses krav efter loven ved de almindelige domstole.

Bestemmelsen i stk. 9, indebærer, at lovens regler om godtgørelse finder anvendelse på områder, hvor arbejdsmarkedets parter har indgået overenskomst, der betyder, at lønmodtageren er beskyttet mod afskedigelse, men ikke giver adgang til godtgørelse eller kun giver adgang til en lavere godtgørelse end den i lov om orlov nævnte. Kravet om godtgørelse behandles ad fagretlig vej. Bestemmelsen svarer til § 15, stk. 3, i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse og barselsorlov.

Til nr. 11

Bestemmelsen betyder, at kommunerne får samme refusion af orlovsydelse til kontanthjælpsmodtagere som af kommunernes udgifter til kontanthjælp, nemlig 50 pct. De resterende 50 pct. indgår i beregningsgrundlaget for kommunernes budgetgaranti, jf. § 4 i dette lovforslag.

Til § 3

Der henvises til de almindelige bemærkninger.

Yderligere bemærkes, at der alene vil være tale om en afkortning af delperiode 1, for så vidt angår tiden efter det fyldte 60 år. Eksempelvis vil et medlem, der bliver ledig omkring det fyldte 58 år, have ret til dagpenge i 4 år i delperiode 1 efter de almindelige regler. Medlemmer over 60 år, der påny opnår 26 ugers beskæftigelse, har ret til at påbegynde en ny dagpengeperiode på 30 måneder.

Afkortningen berører ikke medlemmer, der er omfattet af regler, der er fastsat i henhold til § 68 i lov nr. 434 af 30. juni 1993 om en aktiv arbejdsmarkedspolitik og § 4, stk. 6, i lov nr. 436 af 30. juni 1993 om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (overgangsregler).

Til § 4

Der henvises til de almindelige bemærkninger.

Til § 5

Ændringerne skal træde i kraft samtidig med at lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik og lov om orlov træder i kraft. Det er nødvendigt, at lovforslaget kan stadfæstes umiddelbart efter vedtagelsen i Folketinget.

Til § 6

Med de foreslåede overgangsbestemmelser forlænges de allerede udpegede medlemmers, suppleanters og formænds funktionsperiode fra den 1. februar 1994 frem til den 1. juni 1994, hvor der med de foreslåede ændringer udpeges nye medlemmer m.v. for den kommende funktionsperiode.

Medlemmer m.v., der fungerer i rådene i perioden 1. februar 1994 til 1. juni 1994, kan udskiftes.